Havde selv udregnet, at der kun skulde være ca 3 Børn for, at det kunde betale sig at give Moderen Pengene, idet det vilde blive dyrere at have Børnene paa Vuggestuer og Børnehjem. Margrethe Petersen supplerede disse Oplysninger med at meddele, at man ogsaa maatte tænke paa at hjælpe Enker økonomisk ved at give dem, der var over 40 Aar Laan til en Uddannelse.

f) Dyrtidstillæg til fraskilte. Vi havde modtaget Brev fra en Dame, der fandt det urimeligt, at hun ikke fik Andel i sin fraskilte Mands Dyrtidstillæg. Margrethe Petersen forklarede, at Sagen laa saadan, at Hustruen ved Bidragsfastsættelsen selv skulde gøre opmærksom paa, at Manden fik et Dyrtidstillæg, som hun skulde have Andel i, og saa var det den paagældende Sagfører's Pligt at hjælpe den dertil. Det var ønskeligt at stille en Regel op, saa man kunde sige til Kvinderne, at de maatte gaa til Overøvrigheden og forlange at faa Andel i Dyrtidstillægget. Der udtrængtes en Propaganda til at gøre Kvinderne opmærksomme herpaa. Man drøftede forskellige Synspunkter i Forbindelse herved og vedtog, at Sagen skulde behandles mere indgaaende i Det Familiepolitiske Udvalg.

g) Lukkede Kontoristklasser. Vi havde skrevet hos Departementschef Sauerbrey, der paa vor Foranledning havde udsendt Forespørgsel til Kommunerne ang. om hvorvidt de havde saadanne kvindelige Kontoristklasser, hvorfra Avancement var udelukket. Frederiksberg Kommune havde nu svaret, men København og Gentofte endnu ikke. Saa først fik vi Svarene, havde Ministeriet meddelt os.
Edel Saunte havde taget Sagen op i Københavns Kommune, meddelte Landsformanden.
Vi havde desuden haft Besøg af et Par af de i Frederiksberg Kommune ansatte unge Kvinder, der bl.a. havde gjort opmærksom paa, at der var blevet svaret dem, at man ikke alle Steder kunde have Kvinder i Assistentklasserne, fordi man bl.a. ikke kunde bruge dem som Pantefogeder, hvilket nogle af Assistenterne skulde bruges til. Landsformanden havde ved et Besøg paa Frederiksberg Kommunekontor til saavel Kommunaldirektøren og Skattedirektøren derude pointeret, at alle skulde have Adgang til Uddannelsen og derigennem til Avancement.
Inger Hempel var enig heri og meddelte, at man vilde prøve dette indenfor Ministerierne, saaledes Mænd og Kvinder ikke blev skilt ad i 16-17 Aars Alderen, og de, der ikke vilde tage denne Uddannelse, maatte saa finde sig i, at de ikke kom videre senere hen i Livet. Det havde ønskeligt været sagt, at man flere Gange havde forsøgt at faa Kvinder ind i Assistentklasserne, men at de sprang fra paa Halvvejen, og hvis det virkelig var saadan, saa var det en stor Fejl fra disse Kvinders Side, idet det jo var rimeligt, at man i saadanne Tilfælde fandt det Spild at give dem Uddannelsen.
Landsformanden ønskede, at der ikke skulde kunne gives Afgangsbevis uden at det virkelig var en Prøve for Kvalifikationer, som ved enhver Eksamen. Man var enige herom, og saa maatte de Kvinder, der gik fra f.Eks. grundet paa Ægteskab selv om, at de ikke kom videre.
Karen Frandsen gjorde Rede for nogle Forhold i Esbjerg Kommune, der havde været kontrær, og derfor havde Kredsen intet gjort for ikke at skade Sagen yderligere, men nu havde Kommunen alligevel udnævnt 2 kvindelige Fuldmægtige.

Fortroligt.
h) Bankernes Personale. Vi havde faaet en Henvendelse fra et Par Damer, der var ansat i Nationalbanken - den ene paa Hovedkontoret, den anden paa Clearingkontoret. Paa Hovedkontoret var det saadan, at man ikke selv uddannede Elever, men tog dem bankuddannede, og da der sjældent var Kvinder, der havde denne Uddannelse, var det naturligt, at Mændene havde Fortrin. Paa Clearingkontoret kunde man derimod komme ind med almindelig Uddannelse fra andre Kontorer.